

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Alenou Červenou v právní věci

žalobce: **JUDr. J. Š.**, narozen xxx
bytem xxx
zastoupen advokátem JUDr. Mgr. Rudolf Leška LL.M., Ph.D.
sídlem Apolinářská 445/6, 128 00 Praha 2

proti

žalovaným: 1) **J. M. B.**, narozen xxx
bytem xxx
United Kingdom

2) **I. D. A.**, narozen xxx
bytem xxx
United Kingdom

oba zastoupeni advokátem Prof. JUDr. Janem Křížem, CSc.
sídlem Rybná 9, 110 00 Praha 1

o určení autorství a zdržovací žaloby

t a k t o :

- I. Žaloba na určení, že hudba písně Hold Back the River, ISWC T-915.633.299-9 vznikla neoprávněným zpracováním hudby písně Pábitelé, ISWC T-106.563.191-4, jejímž autorem je otec žalobce, se zamítá.
- II. Žaloba na uložení povinnosti žalovanému č.1 a žalovanému č.2 zdržet se nakládáním s hudbou písně Hold Back the River, ISWC T-915.633.299-9, bez souhlasu žalobce, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným náhradu nákladů řízení ve výši 69 274,40 Kč k rukám právního zástupce žalovaných a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit České republice náklady řízení znalečné ve výši 44 800,54 Kč na účet Městského soudu v Praze a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Původní žalobce (dále i jen žalobce) L. Š. se žalobou ze dne 19.9.2019 domáhal určení, že hudba písně Hold Back the River vznikla neoprávněným zpracováním hudby písně Pábitelé, jejímž autorem je původní žalobce. Dále se domáhal uložení povinnosti žalovaným zdržet se nakládání s hudbou písně Hold Back the River bez souhlasu původního žalobce. Jak žalobce uvedl v žalobě a následně potvrdil při jednání dne 16.12.2022, jedná se o žalobu o určení autorství a zdržovací nárok s tím, že nárok zadostiučení požadován není.
2. Žalobce uvedl, že on sám je známým hudebníkem, hudebním skladatelem a autorem písňových textů, že se významně zasloužil o rozvoj československé a české hudební scény, na které působí od šedesátých let 20. století. Je jediným autorem hudby písně Pábitelé, jako skladatel této písně je uveden i na přebalu LP desce Karel Gott You are everywhere i přebalu kompaktního disku Karel Gott, originální nahrávky z 80. let vydaném v roce 2000, což zakládá domněnku autorství dle § 6 AZ, hudební dílo je registrováno u kolektivního správce OSA od 12.11.1985.
3. Píseň Pábitelé má německou verzi s názvem Freunde gibt es auf der ganzen Welt a v roce 1985 byla vydána na LP desce Karel Gott Live 1985 u společnosti Polydor a je pravidelně zařazována do koncertních programů Karla Gotta. Píseň má i anglickou verzi s názvem Wonderland, kterou nazpívali interpreti Charles Shaw a Sidney Ford, a tato verze spolu s českou, byla v roce 2010 vydána na kompaktním disku Mží ti do vlasů. Skladba Wonderland byla odvysílána Československou televizí v pořadu Sejdeme se na výsluní 1986 ve dnech 20.12.1986 a 31.1.1987, píseň Wonderland v podání Karla Gotta byla v ČR vydána na LP desce Karel Gott You are everywhere dne 1.1.1988, na kompaktním disku Mé písně. Zlatá albová kolekce dne 14.8.2009 a na bonusovém kompaktním disku From My Soug Book in English ke kompletu Mé písně. Zlatá albová kolekce dne 30.11.2009. Žalobce uvedl, že píseň Pábitelé je dodnes u veřejnosti oblíbená, odkazoval na počet

shlédnutí videoklipů ve službě YouTube, za období cca 10 let (12/2009-7/2019) v počtu 604 166.

4. K žalovaným uvedl, že se prezentují jako spoluautoři jak hudby, tak textu písně Hold Back the River, která byla v roce 2015 vydána na albu žalovaného s názvem Chaos and the Calm. Uvedl, že co se týká hudební složky, je částečným plagiátem písně Pábitelé a zasahuje tak do autorských práv žalobce. Uvedl, že píseň Hold Back the River byla zveřejněna ve všech zemích světa, včetně ČR dne 24.10.2014, je dostupná prostřednictvím digitálních hudebních služeb – YouTube, Apple Music (iTunes), Album Chaos and the Calm, které píseň obsahuje je na území ČR distribuováno, lze ho zakoupit např. přes české internetové stránky filmadvd.cz, bontonland.cz, supraphonline.cz, kolektivní správce OSA vybírá za užití písně Hold Back the River licenční odměny, které by měly náležet také žalobci. Píseň byla na území ČR velmi populární, umíst'ovala se na předních příčkách hudebních žebříčků (OČKO chart) a byla sdělována veřejnosti také rozhlasovým vysíláním.
5. Ke shodnosti části obou písní žalobce uvedl: hudba písně Hold Back the River je melodicky, harmonicky i rytmicky zcela shodná s prvními osmi takty písně Pábitelé, i když je zde odlišnost tónin obou skladeb (As-dur x F-dur). Píseň Pábitelé se po těchto prvních taktech harmonicky i melodicky vyvíjí, píseň Hold Back the River využívá motiv písně Pábitelé v repetících. Oběma skladbám je společná právě melodicky i harmonicky určující část písně Pábitelé, podle níž je okamžitě identifikovatelná. Tyto závěry žalobce potvrdila i Komise pro otázky tvorby OSA ve svém odborném vyjádření ze dne 25.5.2015, sp.zn. KOT/8-15. Stejně tak se touto otázkou, tedy otázkou podobnosti zabýval český hudební skladatel a pedagog HAMU – profesor kompozice, prof. I. K., který konstatoval ve svých odborných vyjádřeních ze dne 25.9.2015 a 28.3.2016, že skladby vychází ze společného invenčního základu, že se jedná o úvodní osmi taktové téma, které je hudebním těžištěm obou skladeb a několikrát se opakuje, invenčním základem obou skladeb je tato základní perioda, kde je stejnost naprosto evidentní, a v tomto rozsahu je nejedná o původní hudební dílo žalovaných.
6. Žalobce uvedl, že s ohledem na osobnostní povahu nároku se neprokazuje právní zájem na určení. Nicméně naléhavý právní zájem na určení autorství má, neboť přisvojení si autorství žalovanými se dotýká profesní cti a osobnostních i majetkových zájmů žalobce.
7. Žalování ve svém vyjádření ze dne 26.6.2020 především rozebírali důvody na podporu své námítky - nepřislušnosti soudů ČR. Dále namítali nejasnost žaloby spočívající v tom, že z jejího textu není jednoznačné, čeho se žalobce domáhá, zda toho, že je autorem písně žalovaných, nebo že došlo k nespécifikovanému zásahu do autorských práv žalobce nebo že žalování přímo užili dílo žalobce ve svém díle; to má pak zásadní vliv na prokazování, kdy u každého nároku se posuzuje něco jiného: u neoprávněného zásahu do autorského práva nemusí být prokazováno konkrétní užití cizího díla, u neoprávněného užití se musí výslovně prokázat, že žalování s dílem žalobce nakládali.
8. Žalování dále sporovali, že by mohli dílo žalobce dříve slyšet, že by se s ním seznámili tak, aby píseň Hold Back the River mohli vědomě či nevědomě odvodit od písně Pábitelé. Namítali, že žalobce netvrdí, ani neprokazuje, jak konkrétně jeho melodie do podvědomí žalovaných vstoupila. Poukázali na svůj věk (žalovaný č. 1 narozen v roce xxx, žalovaný č. 2 v roce xxx) v době, kdy píseň byla populární tj. okolo r. 1985, namítali, že nelze dovodit, že by dílo žalobce v jakékoli jazykové verzi jim bylo přístupno v nějakém širším rozsahu, vč. hraní v rádiích nebo v televizi, který by zvýšil pravděpodobnost, že žalování se s dílem

mohli seznámit, poukázali na tvrzení samotného žalobce, kdy hovoří pouze o zásluze na rozvoji československé a české hudební scény a nikoli zahraniční.

9. Dále se vyjadřovali k odlišnosti obou děl, kdy dle jejich názoru prvky díla žalobce, na které odkazuje, jsou nepůvodní a sledy výšek tónů jsou hodně známé, běžně používané v mnoha hudebních žánrech, nemohou být tak považovány za jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora. K tomu odkázali na vyjádření forenzního muzikologa P. O. ze dne 4.6.2020.
10. Soud usnesením ze dne 16.9.2020, č.j. 34 C 52/2019-75 zamítl námitku nedostatku pravomoci českých soudů. K odvolání žalovaných Vrchní soud v Praze potvrdil toto rozhodnutí usnesením ze dne 27.1.2021, č.j. 3Co 119/2020-93, kterým zároveň zamítl návrh na položení předběžné otázky SDEU. Dovolání žalovaných Nejvyšší soud ČR rozhodnutím ze dne 31.8.2022 z části odmítl (ohledně předběžné otázky) a z části zamítl (ohledně nedostatku pravomoci). Ústavní soud usnesením ze dne 23.5.2023 zamítl ústavní stížnost žalovaných, kterým se domáhali zrušení rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, Vrchního soudu v Praze i Městského soudu v Praze v dané věci, ohledně námítky nedostatku pravomoci českých soudů.
11. Soud dále usnesením ze dne 31.12.2021, č.j. 34 C 52/2019-118 rozhodl, že v řízení bude pokračovat s dědicem po zemřelém (původním) žalobci. Přestože žalovaní nepodali odvolání do tohoto usnesení, následně ve svém podání ze dne 30.11.2022 namítali, že žalobce mohl vstoupit toliko do majetkových práv autorských práv původního žalobce, nikoliv do autorských práv osobnostních, která jsou dle žalovaných předmětem řízení a navrhovali, aby soud řízení zastavil dle ust. § 107 odst. 5 o.s.ř. K tomu soud (při jednání dne 16.12.2022) sdělil s odkazem na ust. § 11 odst. 5 AZ, že *ochrany se může domáhat kterákoliv z osob autorovi blízkých, i když uplynula doba trvání majetkových práv autorských*, kdy tato podmínka je splněna, neboť právní nástupce původního žalobce je osobou blízkou – xxx.
12. Soud při svém rozhodování vycházel z toho, že předmětem žaloby je nárok na určení autorství a nárok zdržovací a ty posuzoval dle autorského zákona č. 121/2000 Sb. ve znění účinném v době podání žaloby, tedy ve znění zákona účinného do 26.2.2021. Autorský zákon (dále AZ) poskytuje autorům určitá výlučná práva (po určitou dobu) k jejich dílu. Autorské právo je součástí tzv. duševního vlastnictví.
13. Soud vycházel z nesporných tvrzení, že autorem písně Pábitelé, její hudební složky, byl L. Š., byla registrována u OSA od 11/1985, píseň měla i německou (v roce 1985 vydána na desce Karla Gotta) a anglickou verzi (vydaná v roce 2010). Spoluautory hudby a textu písně Hold Back the River jsou J. M. B. a I. D. A., píseň byla zveřejněna v 10/2014. Tyto skutečnosti ostatně vyplynuly i z doložené ohlášky a evidence kolektivního správce OSA, a databáze CIS-NET (obsahující informace o hudebních dílech). Dále soud vycházel z toho, že JUDr. J. Š. je právním nástupcem původního žalobce, kterému svědčí aktivní legitimace ve sporu, a to jak k osobnostním právům (určení autorství), dle ust. § 11 odst. 5 AZ, tak k majetkovým právům (zdržení se nakládání), dle ust. § 12 AZ.
14. Dále soud vycházel z nesporné skutečnosti, že píseň Pábitelé je písni dodnes známou a oblíbenou na české scéně, běžně dostupnou ve všech jazykových verzích na (mezinárodních) sociálních sítích, mobilních aplikacích, např. YouTube, Spotify. Je nesporné, že píseň Hold Back the River je celosvětově známá píseň.
15. Autor se může u soudu domáhat mj. určení svého autorství i zákazu ohrožení svých práv – zdržení se nakládání s dílem.

16. Dle ust. § 2 AZ odst. 1) *Předmětem práva autorského je dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen "dílo"). Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické. Přitom za tvůrčí činnost autora nutno považovat činnost spočívající ve vytvoření nehmotného díla, jehož výsledek závisí v osobních vlastnostech autora, dílo musí být jedinečné.*
17. Zásadními otázkami bylo posoudit, zda 1) část skladby Pábitelé, tedy srovnávaný úsek v délce osmi taktů, lze považovat za autorské dílo, které je *jedinečným* výsledkem tvůrčí činnosti autora - původního žalobce a zda 2) žalovaní toto dílo (jeho část) užili ve své písni Hold Back the River (bez vědomí či licence původního žalobce).
18. Soud připisování první otázky vycházel především z doloženého znaleckého posudku ústavu Akademie múzických umění v Praze (HAMU) č. 1/2023 ze dne 3.4.2023, zpracovaný prof. I. K., předloženého žalobcem a znaleckého posudku Janáčkovy akademie múzických umění v Brně (JAMU) předloženého žalovaným ze dne 27.12.2020 a výsledků zpracovatelů tohoto znaleckého posudku: doc. Mgr. Ing. MgA. Dan Dlouhý, Ph.D., MgA. Ing. Edgar Mojdl, Ph.D. a Mgr. Martina Prokeše. Dalšími podstatnými důkazy, ze kterých soud vycházel, bylo Posouzení muzikologa P. O. ze dne 4.6.2020 a jeho Vyjádření ze dne 23.6.2020.
19. Zprávu prof. I. K. ze dne 25.9.2015, která obsahově odpovídá závěrům uvedeným ve znaleckém posudku dubna 2023, který byl rovněž zpracován prof. K. a v němž výslovně odkazuje na tuto svoji zprávu a v ní uvedené závěry, soud pro nadbytnost nehodnotil.
20. Z obsahu obou znaleckých posudků, včetně následných vyjádření (viz výše), lze vyvodit, že oba znalecké ústavy se shodují v tom, že zkoumané úseky skladeb, představující opakujících se osm taktů, i když JAMU hovoří toliko o čtyř taktech, vykazují podobnost, zatímco zbytek skladeb se liší. Názorová rozdílnost pak vzniká odlišným postupem při hodnocení této podobnosti, jak lze zjistit z obsahu těchto listin.
21. Znalecký posudek HAMU v bodu 6 a 7 obecně rozebírá, co je třeba sledovat při analýze hudebního díla, jaké konkrétní složky. Hovoří o složkách primárních, které jsou základní a jedná se o složky melodické, rytmické a harmonické; dále sekundární, např. tempo, dynamika, barva, popř. pak i složky terciální jako např. hudební forma díla. Uvádí, že při posuzování původnosti díla je třeba se soustředit na složky primární, které „nesou formulaci základní myšlenky“. Ostatní složky jsou podřadné, nelze je stavět na roveň s primárními. Dále se v posudku uvádí, že stejně tak ve vztahu k hudební formě lze rozlišovat různé druhy invence, tzn. stupně hudebních myšlenek v rámci formální výstavby díla. I zde se hovoří o invenci primární, sekundární a terciální, případně se užívá terminologie myšlenky přímé a relační. Tato vnitřní hierarchie dává stavební logiku a smysluplnost dílům. A zejména primární invence je smyslem hudební stavby a podstatou zamýšleného sdělení a je nejdůležitější pro posouzení původnosti hudebního díla. A právě zkoumané části – úseky skladeb považoval znalecký ústav, resp. prof. K., za základní plochu

obou písní s tím, že tyto plochy představují onu primární invenci, tedy to nejpodstatnější z hlediska hudebního sdělení, které je v obou skladbách jednoznačně podobné. Ve svém závěru pod bodem 11 pak se uvádí: - obě skladby vychází ze společného invenčního základu, o délce opakujících se osmi taktů, které je hudebním těžištěm obou skladeb, - téma je z hlediska formálního tvarováno jako předvětí a závětí, přičemž u skladby Hold Back the River je závětí totožné s předvětím, což ještě posiluje podobnost s hudební myšlenkou skladby Pábitelé, - další průběh obou skladeb je pak odlišný. Pod bodem 12 pak znalecký ústav uzavírá, že mezi oběma písněmi je zřejmý vztah podobnosti. Připustil, že k použití nemuselo dojít vědomě. Ale skutečnost, že existuje německá i anglická nahrávka skladby Pábitelé, vytváří předpoklad pro možnost vstupu oné chytlavé melodie do podvědomí a jejího následného, třebaže podvědomého užití.

22. Znalecký posudek JAMU pak posuzoval povahu obou děl, jakožto výsledků tvůrčí činnosti autorů, resp. spoluautorů, jak samostatně, tak i v jejich vzájemném vztahu. A především bylo posuzováno, zda předmětná díla vykazují relevantní autorskoprávní shodu. Jak zpracovatelé posudku uvádí, byla použita metoda popisná, logická, metoda uměleckého vnímání a metoda celkového hodnocení posuzovaného předmětu, zejména podřazení skutkových zjištění pod obecné doktrinární závěry. Z jednotlivých odpovědí na zadané otázky pak lze vyvodit tyto závěry: - ke vzájemné podobnosti obou skladeb znalecký ústav uvedl, že se týká prvního osmitaktí, které se v obou skladbách opakuje v poměru 28% délky skladby x 44%, - že je nutné provést rozbor melodické, harmonické a rytmické stránky úseku vč. jeho zasazení do kontextu díla; stejně tak je nutné zkoumat vztahy významové a stylové pro získání obrazu o celistvosti a strukturální jednotě díla, - že u prvních čtyř taktů z hlediska harmonického jsou obě verze stejné, avšak liší se určitým způsobem v melodice ve výrazu vokálního portu a celkovém angažmá, tedy z uměleckého vyznění opačně. Melancholický ráz čtyř taktů písně Hold Back the River je prostřídáván až extatickým refrémem, je v příkrém protikladu v celé délce skladby vyrovnanému, optimistickému, radostnému vyznění písně Pábitelé. Ústav poukázal i na to, že i samotný text písní je nedílnou součástí skladby. A v daném případě zcela jiným nejen jazykem, ale i obsahově. A zvolené aranžmá je velmi podstatnou součástí skladeb z oblasti populární písně, stejně jako poloha vokálního partu, která je rovněž u obou skladeb zcela jiná, odlišná až protichůdná. K další zadané otázce ústav uvedl, že v písní Pábitelé první čtyřtaktí se nejvíce jeví jako stěžejní prvek písně. V písní jsou autorem vloženy další stejně důležité invenční prvky a celek je organických dílem. V písní Hold Back the River je vstupní téma tvořeno osmi taktovou pentatonickou melodií, tzn. melodií založenou na stupních o pěti tónech v oktávě (pozn.soudu), s harmonizací pomocí základních harmonických funkcí. Uvedl, že takto vzniká velké množství děl komponovaných s kytarou a s fixací na zcela konkrétní hmaty. A jediné vyhovující melodické postupy jsou dva: jeden stoupající, druhý klesající. Poukázal na to, že pokud by hudbu omezili pouze na použití hudební parametry, např. akordický sled, mohlo by se na dílo v úsecích čtyř taktů nahlížet z hlediska harmonických a částečně i melodických postupů jako na plagiát, neboť srovnávané úseky jsou si velmi podobné. Upozornil však na to, že taková podobnost skladeb v populární hudbě není neobvyklá a bez dalšího nelze dovozovat, že ani jedna ze skladeb není autorským dílem pro chybějící jedinečnost, či je plagiátem druhé. Příkladem odkázal na shodnost celosvětově známe skladby Sun of Jamaica z roku 1980, jehož verze se harmonicky shoduje s písní Pábitelé. Znalecký ústav uzavřel, že všechny tři písně, ale i mnohé další, sdílejí určité podobné prvky hudební složky, přesto ústav má za to, že každá z nich je samostatným hudebním dílem, neodvozeným od skladeb předešlých. V dané odpovědi uzavřel, že zkoumané čtyři taktů

písně Hold Back the River nejsou podstatnou částí díla Pábitelé, ale pouze harmonickou sktukturou, byť velmi výraznou. K další otázce ústav uvedl, že za předpokladu, že skladba populární hudby je brána jako komplexní tvar, jehož výsledné působení ovlivňuje jednotlivé komponenty, je nutné dojít k závěru, že píseň Hold Back the River je jedinečné umělecké dílo, které se od písně Pábitelé svým vyzněním zcela liší. Jedná se o využití stejného motivu zpracovaného odlišně pomocí variačních technik v rámci části díla. Nelze hovořit o zneužití cizího díla. K závěrům P. O. uvedl, že ten v podstatě potvrzuje závěry znaleckého ústavu, že z předložených podkladů není zjevné, že skladba Hold Back the River byla vytvořena na základě skladby Pábitelé. V rámci provedených výsledků zpracovatelé znaleckého posudku si, dle názoru soudu, jednoznačně obhájili své závěry v posudku uvedené.

23. Soud při rozhodování, jak výše uvedeno, vycházel i ze závěru muzikologa P. O. uvedených v jeho posouzení a vyjádření. Podstatnými závěry byly: přesto, že identifikoval jistý stupeň objektivní podobnosti obou skladeb z hlediska určitých úseků, nepodařilo se mu zjistit žádné přímé důkazy pro přijetí závěru, že by podobnosti byly výsledkem nápodoby, když v obou písních použité vokální a instrumentální melodie jsou založeny na použití tónových skupin a sekvencí, které nejsou původní a jsou natolik běžné, že se lze s nimi setkat v celé řadě dalších skladeb různých žánrů u skladeb, které vznikly dřív než samotná píseň Pábitelé. Dále pak uvedl, že podobnost obou skladeb spočívá v určitém množství shodných tónových výšek jejich vokálních melodií, které jsou založeny na durové pentatonické stupnici, ačkoli jsou provedeny v odlišném rytmu i délkách, s jinými podkladovými sekvencemi akordů. Podstatná část Posouzení tvoří pak srovnávání děl z oblasti vážné a lidové hudby, současné populární hudby, které obsahují melodie podobné oběma písním, a to využitím klesající a vstoupající pentatonické škály. V závěru pak muzikolog uvádí, že přes určité zjištěné podobnosti, jsou zde i značné rozdíly. Podobnosti se týkají prvků, které nejsou původní, jsou běžné, dohledatelné v četných skladbách jak hudby populární, tak vážné či lidové. V podaném Vyjádření muzikolog reaguje na Zprávu profesora K.e z roku 2016 opakuje vesměs stejné závěry uvedené v Posouzení, doplněné o další (pro rozhodnutí již nedůležité) poznámky.
24. Pokud žalobce argumentoval rozhodnutími Městského soudu v Praze a soudu odvolací ve věci žalobce J. K. proti žalovanému J. H., k tomu soud uvádí: Městský soud v Praze rozhodnutím ze dne 25.11.2008, č.j. 34C 86/2006-12 nárok žalobce, který byl svým obsahem ochranou autorských práv žalobce a žalobou na zaplacení bezdůvodného obohacení. Soud zamítl žalobu na určení, že žalovaný není oprávněn dále nakládat s dílem In Da Yard byla zamítnuta z důvodu, že žalovaný je autorem toliko hudební složky písně, nikoli její textové části. Vzhledem k tomu, že účastníkem sporu nebyl autor textové části, nebylo možné zakázat užívat dílo zcela. Avšak pokud se týká shodnosti části písně představující 16 taktů, soud dospěl ke shodnému závěru s předloženým znaleckým posudkem a vyjádření členů komise tvorby OSA, že obě skladby jsou ve sporném refrénu totožné, resp. vysoce podobné. Ve znaleckém posudku, ze kterého soud vycházel byl zpracován JAMU (avšak jinými zpracovateli, jak v řízení 34C vyplynulo z výsledků), se přitom mj. uvádí, že předmětem sporu je refrén obou písní, refrén žalobce má 18 taktů, žalovaného 16 taktů, kdy ty vykazují určité shody, resp. vysoká míra podobnosti. Žalobě na zaplacení bezdůvodného obohacení soud vyhověl. Odvolání bylo podáno toliko proti přiznanému bezdůvodnému obohacení. Rozhodnutím ze dne 7.9.2010, č.j. 3Co 24/2009-178 odvolací soud potvrdil v tomto rozhodnutí Městského soudu v Praze, kdy uvedl, že žalovaný zasáhl do práva žalobce jako autora. Nicméně v tomto sporu 34C byl soud veden

jinou úvahou, navíc závěry znaleckého posudku JAMU (uvedené v rozsudku) byly částečně odlišné od závěrů v tomto sporu.

25. Ostatní, byť provedené důkazy soud nepovažoval za podstatné pro samotné rozhodnutí, postačujícími byly důkazy výše uvedené.
26. Po pečlivém zvážení všech okolností, argumentů obou účastníků a jejich důkazů, se soud přiklonil k tvrzením žalovaných, které byly podpořeny závěry znaleckého ústavu JAMU a muzikologa P. O.. Soud tyto závěry vyhodnotil tak, že podávají celistvější obraz, danou tematikou se zabývají ze širšího úhlu pohledu, zohledňují více, dle názoru soudu, podstatných aspektů. Soud proto považoval za správné závěry, že i když lze uzavřít, že srovnávané úseky jsou velmi podobné, nelze hovořit o plagiátorství, neboť *taková podobnost skladeb v populární hudbě není neobvyklá a nelze dovozovat, že ani jedna ze skladeb není autorským dílem pro chybějící jedinečnost*, když v obou písních použité vokální a instrumentální melodie jsou založeny na použití tónových skupin a sekvencí, které *nejsou původní a jsou natolik běžné*, že se lze s nimi setkat v celé řadě dalších skladeb různých žánrů u skladeb, které vznikly dřív než samotná píseň Pábitelé. Rovněž považoval za správný závěr, že i samotné aranžmá písně je velmi podstatnou součástí skladeb populární písně, stejně jako poloha vokálního partu, která je u posuzovaných skladeb odlišná.
27. Na základě toho pak soud nemohl rozhodnout jinak, než žalobu v rozsahu určení, že píseň žalovaných vznikla neoprávněným zpracováním hudební složky písně Pábitelé, zamítnout, když nebylo prokázáno, že píseň Pábitelé je jedinečným dílem, jehož část byla použita žalovanými v jejich písni Hold Back the River. Vzhledem k tomu, že nebylo vyhověno tomuto nároku, nebylo možné vyhovět ani nároku na uložení povinnosti zdržet se nakládání s hudbou písně žalovaných.
28. Pokud se týká žalobce vznesených připomínek proti i znaleckému posudku znaleckého ústavu JAMU k tomu soud uvádí:
 - *Posudek zpracovali pracovaly osoby, které se věnují jinému hudebnímu žánru: soud má za to, že tato okolnost není na překážku, že podané znalecké zkoumání bylo zpracováno na základech platných pro kterýkoli hudební žánr.
 - *Znalecký posudek obsahuje právní hodnocení: I když je možné přisvědčit námitce, že předmětem znaleckého posudku nemůže být právní hodnocení, které náleží toliko soudu, je třeba zohlednit to, že posudek obsahuje především vědecké posouzení dané věci a okrajové i právní náhled jednoho ze zpracovatelů znaleckého posudku.
29. Výše uvedené závěry soud nezvrátily ani závěry komise pro otázky tvorby spolku OSA (bez data) vyplývající z výpisu ze zápisu č. 22 z jednání této komise, podepsaný R. S., předsedou představenstva OSA a sdělení ze dne 25.5.2015, KOT/8-15 podepsané E. V., předsedou komise tvorby. Z těchto důkazů vyplývá, že komise posoudila písně Hold Back the River a Pábitelé a potvrdila, že hlavní nosný motiv je identický. To ostatně, jak výše uvedeno, nebylo mezi účastníky sporováno.
30. Závěrem soud považuje za vhodné vyjádřit se k závěru HAMU uvedenému ve znaleckém posudku, že tím, že existuje německá i anglická nahrávka skladby „Pábitelé“, vytváří se předpoklad pro možnost vstupu oné chytlavé melodie do podvědomí a jejího následného, třebaže podvědomého užití žalovanými. Jak vyplývá z provedených důkazů doložených

žalovanými, existuje celá řada celosvětově známých hudebních děl s podobnou pentatonickou skupinou tónů napříč všemi žánry, které byly publikované před vznikem písně žalovaných, ale i původního žalobce. Proto tento závěr HAMU je pro soud přinejmenším nepřesvědčivý. Ve světle důkazů, z nichž soud při rozhodování vycházel, by soud měl za pravděpodobnější, že „chytlavá melodie“ se do podvědomí žalovaných se mohla dostat z jiných, mezinárodně známých písní, než z písně Pábitelé.

31. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. neboť žalovaní ve věci byli úspěšní a vzniklo jim tak právo na úhradu nákladů řízení. Soud tak přiznal právo na náhradu nákladů řízení složenou z odměny advokáta stanovené dle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, v platném znění (dále jen „AT“) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 1, 2 a § 12 odst. 4 AT za tyto úkony za oba zastupované žalované: převzetí zastoupení (1), vyjádření ve věci ze dne 26.6.2020 (2), ½ za odvolání do procesního rozhodnutí proti zamítnutí námítky nedostatku pravomoci ze dne 2.10.2020 (3), ½ za dovolání do potvzujícího rozhodnutí odvolacího soudu (4), vyjádření ze dne 30.11.2022 (5), účast na jednání dne 16.12.2022 (6), vyjádření ke ZP HAMU ze dne 1.6.2023 (7), účast na jednání dne 1.9.2023 (8), vyjádření ze dne 14.11.2023 k vyjádření žalobce (9), účast na jednání dne 16.2.2024 (10). Tzn. celkem za 10 úkonů za každého zastupovaného při snížení odměny o 20 %, z toho dva úkony ve výši ½ (3, 4), tzn. 8 úkonů po 2 480 Kč (3 100 – 20 %) x 2 zastupovaní, 2 úkony ve výši ½ 1 240 Kč (2 480 : 2), 10x paušální částku po 300 Kč a 21% DPH, tj. 61 274,40 Kč, dále uhrazený soudní poplatek za dovolání ve výši 2x 4 000 Kč, tj. 8 000 Kč. Celkem na nákladech řízení částku 69 274,40 Kč, které je žalobce povinen uhradit zástupci žalovaných ve stanovené lhůtě.
32. O povinnosti žalobce uhradit náklady České republiky ve výši 44 800,54 Kč vzniklé proplacením odměny, hotových výdajů, cestovného a ztráty času znaleckému ústavu Janáčkova akademie múzických umění (viz usnesení ze dne 19.9.2023, č.j. 34C 52/2019-222) soud rozhodl dle ust. § 148 o.s.ř. (výrok IV.). Ve stanovené lhůtě je žalobce povinen uhradit tyto náklady na účet vedený ČNB č. 19-2928021/0710, var.symbol 34 11 00 52 19.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá pravomocné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu u obecného soudu povinného.

Praha 16.února 2024

JUDr. Alena Červená v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H.Š.